

[Handelsministeren.]

fabrik bekendt med tilsynets overvejelser i så henseende, og bagerorganisationernes formænd protesterede ikke herimod.

Da de nævnte forhold ikke kunne bringes til ophør ved forhandling, jfr. bestemmelsen i § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1, i monopolloven, udstedte tilsynet den 29. juli d. å. pålæg gældende for alle branchens udøvere om, at de i en samtidig udfærdiget bekendtgørelse anførte priser for hele, halve og kvarte rugbrød samt rugbrødsskiver i pakker i området øst for Store-Bælt ikke måtte overskrides.

Endelig kan oplyses, at tilsynet efter udstedelsen af pålægget om højestepriser øst for Store-Bælt, men inden dettes ikrafttræden, har haft en forhandling med repræsentanter for detailmejerierne og for Københavns Bagerlaug, der ønskede på det skarpeste at protestere mod den udvikling, der havde fundet sted øst for Store-Bælt, hvorimod der ikke rejstes indsigelse mod, at den vest for Store-Bælt gældende højesteprisordning blev opretholdt.

Det forekommer mig efter det således oplyste klart, at der ikke har foreligget en situation, hvor den liberale prisdannelse har kunnet konstateres på rugbrød, men at situationen tværtimod er den, at detailpriserne på denne vare er fastsat kollektivt i en lang årrække ved aftale mellem bagermesterorganisationernes medlemmer, og at der i dagene forud for monopoltilsynets pålæg desuden søgtes gennemført en påvirkning af den enkelte brødforhandlers prisberegning. At denne aktion ikke har været af en sådan art, at der har foreligget juridisk bindende aftaler eller vedtagelser, er efter monopolloven ikke afgørende. Såfremt der foreligger konkurrencebegrænsninger, som må antages at ville medføre urimelige priser, vil det være foreneligt med monopolloven, at der gribes ind fra monopoltilsynets side.

Jeg kan tilføje, at monopoltilsynet ved den ovenfor nævnte forhandling har henvist de pågældende organisationer til enten at rejse spørgsmålet om en forhøjelse af detail-

handelsavancerne over for tilsynet — hvilket organisationerne afviste — eller at begære spørgsmålet indbragt for monopolankenævnet. Dette er nu sket, således at ankebegæringen i løbet af indeværende uge vil blive tilstillet nævnet.

Af *Gøting* til justitsministeren (den 16. august 1960):

„Agter ministeren under indtryk af de mange brugstyverier af motorkøretøjer, som i den sidste tid er taget voldsomt til i intensitet, og som er til ikke ringe fare for trafikikkerheden, at overveje og forberede en skærpelse af straffebestemmelserne i forbindelse med brugstyverier af motorkøretøjer?“

Justitsminister *Hans Hækkerups* svar (den 18. august 1960):

I anledning af det ærede medlem hr. *Gøtings* spørgsmål vedrørende brugstyverier af motorkøretøjer skal jeg udtale følgende:

Nærmere statistiske oplysninger vedrørende omfanget af brugstyverier af motorkøretøjer foreligger kun for Københavns vedkommende. For årene 1953-58 er disse oplysninger gengivet i straffelovskommissionens betænkning vedrørende ungdomskriminaliteten side 92. De viser, at antallet af brugstyverier har stået i et nogenlunde konstant forhold til antallet af motorkøretøjer. På grundlag af disse oplysninger konkluderer kommissionen, at den stedfundne stigning i disse lovovertrædelsers omfang ikke går ud over, hvad der kunne påregnes under hensyn til bl. a. motorparkens forøgelse og befolkningstilvæksten, herunder de såkaldte store årgange, der påvirker statistikken for de seneste år. Denne bedømmelse må formentlig også anlægges for året 1959, hvor tallet for brugstyverier af biler og knallerter steg med henholdsvis 10 og 19 pct., medens der med hensyn til motorcykler skete et fald på 5 pct. Nogle af månederne i 1960, navnlig januar, februar og juli, viser en ret betydelig stigning i for-